

523 Ty jsi, Pane, v každém chrámě

transpozice -2

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. Ty jsi, Pa - ne, v každém chrá - mě, me - zi ná - mi do - mov máš,
vě - ří - me a vy - zná - vá - me, že jsi Bůh a bra - tr náš.
Ja - ko ty jsi jed - no v Ot - ci, kéž my všich - ni jed - no jsme,
sjed - noť na - še spo - le - čen - ství v ži - věm tě - le cír - kve své.

Před evangeliem

2. Nejen chlebem člověk žije,
živ nás, Pane, slovem svým;
mrtvé křísí, uzdravuje,
zjasní v duši každý stín.
Chceme vyjít za tvým hlasem,
slovo v život uvádět,
aby každý tvor byl spasen,
celé lidstvo, celý svět.

Obětní průvod

3. Láska tvoje do krajnosti
rozdává se bratřím svým,
vlévá milost za milostí,
ruší dluhy starých vin.
Co my, hříšní, dát ti smíme?
Málo pojme lidská dlaň.
Sami sebe nabízíme,
všechno naše tvým se staň.

Přijímání

4. Při zázračném nasycení
utišil jsi lidský hlad,
také my jsme připraveni
z tvého stolu pokrm brát.
Vejdí k nám a dej nám ožít
v síle svého života,
dej, ať září z dětí Božích
radost, láska, jistota.

5. V bídě, hladu, umírání
strádá tolik bratří tvých!
Lhostejnost nám vidět brání
tebe trpícího v nich.
Proměň naše živoření,
plané starosti a spěch
v život vzácné, věčné ceny,
kterým obnovit chceš svět.

Závěr

6. Posílal jsi učedníky,
kam jsi toužil přijít sám;
přijmi, Ježíši, mé díky,
že i já jsem k dílu zván.
Nepůjdeme domů sami,
tebe smíme bratřím nést.
Zůstaň, Pane, stále s námi,
buď nám světlem, cestou cest.

Před evangeliem

2. Ne - jen chle - bem člo - věk ži - je, živ nás, Pa - ne, slo - vem svým;

mrt - vé kří - sí, u - zdra - vu - je, zjas - ní v du - ši kaž - dý stín.

Chce - me vy - jít za tvým hla - sem, slo - vo v ži - vot u - vá - dět,

a - by kaž - dý tvor byl spa - sen, ce - lé lid - stvo, ce - lý svět.

Obětní průvod

3. Lás - ka tvo - je do kraj - nos - ti roz - dá - vá se bra - třím svým,

vlé - vá mi - lost za mi - los - tí, ru - ší dlu - hy sta - rých vin.

Co my, hříš - ní, dát ti smí - me? Má - lo poj - me lid - ská dlaň.

Sa - mi se - be na - bí - zí - me, všech - no na - še tvým se staň.

Přijímání

4. Při zá - zrač - ném na - sy - ce - ní u - ti - šil jsi lid - ský hlad,

ta - ké my jsme při - pra - ve - ni z tvé - ho sto - lu po - krm brát.

Vej - di k nám a dej nám o - žít v sí - le své - ho ži - vo - ta,

dej, ať zá - ří z dě - tí Bo - žích ra - dost, lás - ka, jis - to - ta.

Přijímání 2

5. V bí - dě, hla - du, u - mí - rá - ní strá - dá to - lik brat - ří tvých!

Lhos - tej - nost nám vi - dět brá - ní te - be tr - pí - cí - ho v nich.

Pro - měň na - še ži - vo - ře - ní, pla - né sta - ros - ti a spěch

v ži - vot vzác - né, věč - né ce - ny, kte - rým ob - no - vit chceš svět.

Závěr

6. Po - sí - lal jsi u - čed - ní - ky, kam jsi tou - žil při - jít sám;

při - jmi, Je - ží - ši, mé dí - ky, že i já jsem k dí - lu zván.

Ne - půj - de - me do - mů sa - mi, te - be smí - me bra - třím nést.

Zů - staň, Pa - ne, stá - le s ná - mi, buď nám svě - tlem, ces - tou cest.